

Gani Manas avis

Silvija H. Alreda

pirmā padomniece Sieviešu Palīdzības biedrības vispārējā prezidijā

Caur regulāriem ikmēneša mūsu māsu apmeklējumiem mēs varam veidot mīlestības, draudzības un uzticības saites.

Jūtos pazemīga stāvēt jūsu priekšā un dalīties ar jums savās sirds izjūtās. Es esmu ļoti parasta sieviete, nenozīmīga pēc pasaules standartiem, bet Tas Kungs savā lielajā žēlastībā vienmēr ir mani svētījis ar vienreizējām iespējām un ar ļoti dārgu dāvanu: es esmu saņēmusi šī evaņģēlija patiesuma, Jēzus Kristus esamības un Viņa veiktās grēku izpirkšanas upura dāvanu. Es esmu jutusi Svētā Gara vadošo iespaidu kopš 14 gadu vecuma, kad pirmo reizi uzklāusīju misionārus un lasīju Mormona Grāmatu. Mana liecība vienmēr kvēlo manā sirdī, un mana ticība ir nelokāma. Ticības dāvana un liecība ir milzīgi svētījusi manu dzīvi.

Šodien es stāvu starp pasaules vislabākajām un vērtīgākajām sievietēm, un es jūtu nopietno atbildību, kas patlaban gulstas uz mani. Es esmu lūgusi un studējusi, un pārdomājuši Svētos Rakstus, meklējot iedvesmu, lai šodien pateiktu to, ko Tas Kungs vēlas, lai es teiktu.

Kā Sieviešu palīdzības biedrības prezidijs mēs esam studējušas un pārdomājušas Sieviešu palīdzības biedrības vēsturi un mērķi. Šī ir vienreizēja organizācija, ko dievišķi izveidoja Dieva praviets, lai svētītu Baznīcas sievietes un kalpotu tām. Šī iedvesmotā organizācija radās kā atbilde uz tā laika daudzu sieviešu maigo sirds vēlmju pamata. Tā tika organizēta divu pilnīgi skaidru iemeslu dēļ: atvieglot nabagos un glābt dvēseles.¹

Māsa Beka pieminēja, ka viena lieta, ko šīs Baznīcas sievietes var un kas viņām ir ļoti jādara, ir jāsniedz palīdzība.

Pārdomājiet principu, kas ir dots Jāņa evaņģēlijā 21:15–17. Tas Kungs jautāja Pēterim: „Vai Tu mani mīli?” Pēteris atbildēja: „Tu zini, ka es Tevi mīlu.” Un Tas Kungs atbildēja: „Gani Manas avis.” Tas Kungs jautāja viņam otro reizi: „Vai tu mani mīli?” Pēteris atkal atbildēja: „Tiešām Kungs, Tu zini, ka es Tevi mīlu.” Jēzus saka tam: „Gani Manas avis.”

Kā Kristus mācekļi, arī mēs sakām, ka mēs mīlam Viņu. Tad cik labi mēs esam Viņa avju barošana?

Viens no veidiem, kā Sieviešu palīdzības biedrības māsas var barot Viņa avis, ir caur apmeklējošo māsu darbu. Apmeklējošo māsu mērķi ir veidot rūpju pilnas attiecības ar katru māsu un piedāvāt atbalstu, mierinājumu un draudzību.² Lai izpildītu šos uzdevumus, apmeklējošām māsām vajag:

- 1) Regulāri apmeklēt nozīmētās māsas, (ja iespējams, viņu mājās un katru mēnesi).
- 2) Uzzināt par māsas un viņas ģimenes garīgām un laicīgām vajadzībām.
- 3) Piedāvāt atbilstošu palīdzību.

4) Sniegt garīgus norādījumus no ikmēneša vēstījuma.³

Tas Kungs ir svētījis sievietes ar dievišķām mīlestības, līdzietības, labestības un žēlsirdības īpašībām. Caur mūsu kā apmeklējošo māsu ikmēneša vizītēm, mums ir spēks svētīt katru māsu un izplest savas mīlestības un labestības rokas, un sniegt līdzjūtības un žēlsirdības dāvanas. Nav svarīgi, kādi ir mūsu personīgie apstākļi, mums visām ir iespēja celt un rūpēties par citiem.

Es esmu dzīvojusi daudzās Centrālās un Dienvidamerikas valstīs un Karību jūras valstīs, un Spānijā. Es esmu redzējusi uzcītīgu apmeklējošo māsu aicinājuma pildīšanu, staigājot tuvus un tālus attālumus vai braucot ar autobusiem, metro vai vilcieniem. Mana draudzene Anna bija jauna Kostarikas māte, kas kā apmeklējošā māsa uzticīgi katru mēnesi nogāja vairākas jūdzes zem smagas lietus gāzes. Pēc trīsdesmit gadiem nu jau kā vecmāmiņa viņa turpina būt uzticīga apmeklējošā māsa. Viņa ir svētījusi dzīves tik daudziem.

Caur regulāriem ikmēneša māsu māsu apmeklējumiem mēs varam veidot mīlestības, draudzības un uzticības saites. Ja ieklausīsimies Svētā Gara pamudinājumos, mēs kļūsim iejūtīgākas pret citu cilvēku vajadzībām. Ja mēs rīkojamies saskaņā ar šiem dievišķajiem pamudinājumiem, mēs varam būt par svētību trūcīgajiem. Bet mums ir jāvēlas sniegt savus līdzekļus un savu laiku. Mūsu dzīves patiesā mēraukla ir nevis cik mēs saņemam, bet gan cik daudz dodam. Apmeklējošo māsu darbs sniedz iespēju dot, jo mēs rūpējamies cita par citas fiziskām, garīgām un emocionālām vajadzībām.

Dzīvojot Dominikas Republikā, es devos apmeklēt māsu, kura tikko kā bija atgriezies mājās no slimnīcas pēc sava trešā bērna dzimšanas. Mani pārsteidza, cik labi un cik mierīga viņa izskatījās. Viņas pārējie abi bērni bija vēl tik mazi! Pēc pāris mūsu sarunas minūtēm viņa pastāstīja man, ka bija tik bija mierīga, jo viņas Sieviešu palīdzības biedrības māsas ir sastādījušas sarakstu, lai nākamās pāris dienas pēc kārtas nāktu katru dienu un palīdzētu viņai. Viņa jutās mīlēta.

Manas apmeklējošās māsas vienmēr bija pirmās, kas mani apciemoja un atnesa ēdienu pēc tam, kad ieradās mājās ar katru savu jaundzimušo bērnu SanHosē, Kostarikā.

Prezidents Boids K. Pekers sacīja, ka kalpošana Sieviešu palīdzības biedrībā izceļ un svētī katru māsu, un viņš deva padomu nolikt kalpošanu Sieviešu palīdzības biedrībā pirmajā vietā un tikai pēc tam kalpošanu visos sociālajos un citos klubos, un tamlīdzīgās biedrībās.⁴

Apmeklējošās māsas ir arī ļoti efektīvs darbarīks Baznīcas locekļu saglabāšanā un aktivizēšanā. Kāda jauna neprecēta sieviete dalījās ar sekojošo: „Lasot Augstākā Prezidija vēstījumu no *Ensign* žurnāla, es atcerējos savu apmeklējošās māsas aicinājumu. Mana pāriniece bija laba mana draudzene, bet mums vienmēr bija atšķirīgi grafiki. Tajā rītā es nolēmu tikai piezvanīt kādai mūsu mātai, norunāt laiku un cerēt, ka tas saskanēs ar manas pārinieces grafiku. Diemžēl mana pāriniece tajā laikā nevarēja. Es aicināju pāris manas istabas biedrenes man pievienoties, bet neviena nevarēja. Apzinoties, ka apmeklēt vienai pašai nebūtu īpaši labi, es domāju, ka vajadzētu piezvanīt un atcelt apmeklējumu, taču tad nolēmu, ka būs labāk, ja apmeklēšu viena pati, nekā izlaidīšu atkal veselu mēnesi, neapmeklējot savas mātas.

Es atbraucu pie Alehandras mājas un nervozi tuvojos viņas durvīm, nezinot, vai es pazišu viņu. Telefona klausulē viņa izklausījās ļoti draudzīga, un es nodomāju, ka tā bija māsa, ko biju redzējusi Baznīcā. Alehandra sveicināja mani ar sirsnīgu apskāvienu un platu smaidu. Tā bija jauna seja! Mūsu sarunas laikā Alehandra pastāstīja, ka atkal vēloties apmeklēt Baznīcu un ka viņa jau vairākus mēnešus bija cerējusi uz kādu apmeklējumu. Viņa teica, ka šī bija pirmā reize, kad pie viņas ieradusies apmeklējošā māsa. Mēs pārrunājām dažus evaņģēlija principus un dalījāmies savās domās par tā mēneša apmeklējuma vēstījumu. Viņa nolēma tonedē! iet uz Baznīcu. Protams, ka viņa to izdarīja (viņa pat atveda savu draugu)!

Kopš tā laika mēs ar Alehandru esam kļuvušas labas draudzenes. Es vairs neesmu viņas apmeklējošā māsa, bet mēs tiekamies vairāk kā reizi mēnesī. Alehandra regulāri apmeklē Baznīcu un Ģimenes mājvakarus un apmeklē arī Institūtu.

Tagad man ir stiprāka liecība par apmeklējošo māsu darbu kā jebkad agrāk. Es esmu pateicīga par Svētā Gara vadību un Viņa pamudinājumiem, kas mani aizveda līdz tādām labām un mīlošām draugām kā Alehandra. Šī pieredze stiprināja mūs abas, un tā bija nepieciešama mūsu abu garīgajai izaugsmei.”⁵

Kad ganam rūp, tad tie, kas ir aizklīduši, var tikt atgriezti. Tie var atsaukties uz aicinājumu atgriezties ganāmpulkā.

Moronija grāmatā 6:4 mūs pamāca atcerēties un rūpēties par tiem, kas ir kristīti Jēzus Kristus Baznīcā.

Ikmēneša evaņģēlija vēstījumi, kuros mēs dalāmies apmeklējumu laikā, stiprina ticību un liecību. Daloties savās domās un personīgajās pieredzēs, apspriežot evaņģēlija principus, Svētos Rakstus un mūsu praviešu mācības gan devējs, gan ņēmējs tiek stiprināts.

Vēl viena svētība ir tuvā draudzība un pacilātība, kas rodas starp tām abām māsām, kuras ir pārinieces šajā aicinājumā. Kalpojot kopā, mēs mācāmies viena no otras un mēs mīlam viena otru.

Mēs varam un mums ir jāspēj sniegt nozīmīga palīdzība. Mūsu dzīvē mums ir evaņģēlija perspektīva. Mēs saņemam dievišķus pamudinājumus, kas iedrošina darīt labu. Aņņemsimies efektīvi pildīt apmeklējošo māsu darbu. Mēs varam sniegt laicīgu un garīgu barību. Mēs varam un mums ir jāizskaidro un jāspēj mācīt mācība. Mēs varam apmierināt garīgo izsalkumu un barot avis. Avju barošana varētu nozīmēt ne vien jauno Baznīcas locekļu, bet arī mazaktīvo vai pat aktīvo Baznīcas locekļu stiprināšanu un barošanu.

Mūsu kalpošanai jābūt pašreizējai, klusai un tā jāveic labprātīgi, no visas sirds, kas piepildīta ar mīlestību pret Dievu un Viņa bērniem. Ir jābūt patiesām rūpēm, ganot Viņa ganāmpulku un aicinot tos pie Kristus.

Šī ir mana lūgšana, lai mēs palielinātu savu aņņemšanos izplest savas mīlestības un līdzjūtības rokas, lai svētītu, palīdzētu un stiprinātu cita citu, kad mēs dodamies apmeklēt māsas ar labprātīgu un prieka pilnu sirdi. Jēzus Kristus Vārdā, amen.

ATSAUCES

1. Skat. *History of the Church*, 5:25.
2. "Relief Society," *Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders* (1998), 3. nodaļa, 202.
3. *Church Handbook of Instructions, Book 2*, 203.
4. "The Circle of Sisters," *Ensign*, 1980. g. nov., 110, 111.
5. Personīgā korespondence.